

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 48.

Vydána dne 26. května 1922.

Obsah: 148. Nařízení o knihovním dělení parcel a o činnosti oprávněných zeměměřičů při úpravě majetkových poměrů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

148.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1922

o knihovním dělení parcel a o činnosti oprávněných zeměměřičů při úpravě majetkových poměrů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

K provedení § 56 c) ministerského nařízení ze dne 15. prosince 1855, č. 222 ř. z., a podle § 4 zák. čl. XXXIX:1908 a čl. V. zákona ze dne 5. dubna 1922, č. 126 Sb. z. a n., se s účinností pro Slovensko a Podkarpatskou Rus nařizuje:

I. O oprávnění vyhotovovati plány a konati práce při úpravě majetkových poměrů.

Článek I.

(1) Parcely mohou býti knihovně (v pozemkové knize a její mapě) děleny a co do hranic opraveny toliko podle geometrických (situačních) plánů, které byly vyhotoveny od soukromých techniků (civilních geometrů), oprávněných podle tohoto nařízení nebo v jeho oboru od měřického úředníka katastrálního neb od některého státního úřadu vypraveného stavebními technickými orgány v jeho působnosti.

(2) Vyžadav si posudek inženýrské komory pro Československou republiku (pracovní sekce v Bratislavě), může ministr spravedlnosti vyhláškou uděliti i jiným úřadům, které podle technického vzdělání svých orgánů poskytují dostatečné záruky, že budou rozdělovací plány správně vyhotovovány, oprávnění, aby situační plány jimi pro účely vlastního služebního oboru zhotovené byly základem knihovního dělení a změn katastrálních par-

cel. Před tím vyslechne také zúčastněná ministerstva.

(3) Se žádostí za knihovní zápis musí strana předložiti kromě původního plánu kolku prostý ověřený snímek pro soudní spisy, a nepochází-li plán od příslušného měřického úředníka katastrálního, druhý kolku prostý ověřený snímek pro tohoto. Pro soudní spisy může býti stranou ponechán původní plán.

(4) Má-li knihovní soud po ruce nákres o rozdělení parcely neb opravě hranic, předložený katastrálním úřadem, může se strana naň odvolati žádati za knihovní dělení neb opravu hranic parcely a není povinna předložiti jiný plán a jeho snímky.

Článek II.

Při jednání o úpravě majetkových poměrů, zvláště při urbaniálním oddělování, úměrném rozdělování a scelování pozemků, lze jako zeměměřiče k technickým pracím přibrati jen ty, kteří jsou oprávněnými zeměměřiči po rozumu tohoto nařízení.

Článek III.

(1) Vyhotovovati plány podle čl. I. a konati práce technické podle čl. II. jsou oprávněni jen zeměměřiči, kteří jsou svépřávnými československými státními občany a kteří buď:

1. obdrželi oprávnění již podle § 3 nařízení ministra spravedlnosti ze dne 5. ledna 1909, č. 40/1909 J. M., nebo

2. obdrželi zeměměřičské oprávnění od zkušební komise zřízené podle §§ 2, č. 2., 4 a násl. téhož nařízení do 28. října 1918 nebo

3. získali oprávnění podle nařízení ministerstva veřejných prací ze dne 7. května 1913, č. 77 ř. z., aneb

4. obdrží zeměměřičské oprávnění od zkušební komise zřízené podle čl. IV.

(2) Zeměměřičům, kteří obdrželi oprávnění od zkušební komise zřízené v Budapešti (č. 2.) po 28. říjnu 1918, může povolití ministr spravedlnosti na odůvodněnou žádost, slyše ministra veřejných prací, a pokud jde o Slovensko, též ministra s plnou mocí pro správu Slovenska, a vyslechna před tím inženýrskou komoru pro Československou republiku (pracovní sekci v Bratislavě), aby konali práce uvedené v odstavci 1.

Článek IV.

(1) Až do jednotné úpravy ustavuje se pro Slovensko a Podkarpatskou Rus u soudní tabule v Bratislavě zkušební komise, která bude povolána udíletí zeměměřičské oprávnění podle čl. III.

(2) Komise sestává z předsedy a 12 členů. Je jmenuje ministr spravedlnosti na dobu v odstavci 1. uvedenou, a to tři členy znalé právních předpisů o úpravě majetkových poměrů a knihovního řádu se soudcovskou způsobilostí, tři na návrh profesorských sborů československých vysokých škol technických, dohodna se s ministrem školství a národní osvěty, tři z úřednictva katastru daně pozemkové anebo z technického odboru Státního pozemkového úřadu, kteří jsou prakticky obeznali s úpravou majetkových poměrů, zejména podle zákonů o urbaniálním oddělování, úměrném rozdělování a scelování majetku (osazování a parcelování) a o pozemkové reformě na návrh ministra financí, pokud se týče ministerického předsednictva, a tři civilní techniky na návrh inženýrské komory pro Československou republiku (pracovní sekce v Bratislavě).

(3) Náměstka předsedy jmenuje ministr spravedlnosti ze členů komise.

(4) Při každé zkoušce sestává komise z předsedy nebo jeho náměstka a ze čtyř členů, jež povolá předseda po jednom z každé skupiny v odstavci 2. uvedené; nemohl-li by některý ze členů ke zkoušce přijíti, povolá předseda jiného, pokud možno z téže skupiny. Není-li to již možno, může nastoupiti i jiný člen anebo konečně zkouška vykonána býti před komisí z předsedajícího a tří členů.

Článek V.

Ke zkoušce může býti připuštěn bezúhonný svéprávný československý státní občan, který vykázal:

a) že vykonal odborné studie (čl. VI.) a

b) že byl prakticky zaměstnán po předepsanou dobu a stanoveným způsobem (čl. VII.).

Článek VI.

Odborné studie lze vykázati buď:

A. po rozumu § 5 nařízení č. 40/1909 J. M. tím, že žadatel doloží:

1. že může býti považován za diplomovaného inženýra ve smyslu nařízení ministra osvěty a vyučování ze dne 23. března 1890, č. 22.578 (sbírky nařízení str. 1121 z r. 1890), totiž že obdržel inženýrské absolutorium aneb inženýrský diplom nejpozději ve studijním roce 1918/1919 na uherské král. polytechnice Josefově anebo na některé cizozemské technice téže vědecké úrovně, byli-li v tomto případě diplom podle platných pravidel nostrifikován, nebo

2. že jest podle téhož nařízení oprávněn užívati titulu inženýra bez označení „diplomovaný“, t. j. že poslouchal na některé polytechnice v době do roku 1874/1875 úplně neb aspoň z větší části zeměměřičské a inženýrské stavební vědy, zejména i o stavbách silničních, železničních, vodních a mostních, a z těchto předmětů aspoň částečně vykonal zkoušky, nebo od roku 1874/1875 poslouchal povinné předměty z oboru stavebního inženýrství na král. polytechnice Josefově v Budapešti a vykonal s prospěchem z těchto předmětů bez výjimky zkoušky nejpozději ve studijním roce 1918/1919 aneb

3. že má zeměměřičský diplom vystavený týmž ústavem až do roku 1880 — nebo

B. po rozumu § 10 nařízení ministra veřejných prací ze dne 7. května 1913, č. 77 ř. z., tím, že předloží doklad o tom, že vykonal poslední státní zkoušku nebo diplomovou zkoušku na vysoké škole technické v Československé republice anebo nejpozději ve studijním roce 1918/1919 na některé vysoké škole technické nebo jí na roveň postavené odborné škole v bývalém mocnářství rakousko-uherském, zejména na geodetickém kursu téhož ústavu nebo jiného technického odboru vysoké školy, na nichž vykonání státní zkoušky předpokládá také povinnou nebo předběžnou zkoušku z vyšší geodesie.

Článek VII.

Praktické zaměstnání (čl. V. b) vykáže žadatel hodnověrnými vysvědčeními, že alespoň po čtyři léta po skončení studií byl prakticky odborně zaměstnán ve veřejné nebo v soukro-

mé službě anebo v takových podnicích aneb ústavách, jež jsou způsobilé, aby v nich byly získány technické znalosti pro tento obor potřebné. Za stejnou praxi pokládá se také odborná činnost toho druhu na vysokých školách technických. O posudek o započitatelnosti tohoto zaměstnání buď požádána inženýrská komora pro Československou republiku (pracovní sekce v Bratislavě) (§ 13 zákona ze dne 18. března 1920, č. 185 Sb. z. a n., a § 30 nařízení ze dne 22. prosince 1920, č. 654 Sb. z. a n.).

Článek VIII.

Zkoušky jsou zproštěny a mohou na základě vykázané způsobilosti bez ní od zkušební komise obdržeti zeměměřičské oprávnění:

a) profesori a docenti na vysokých technických školách československých, kteří vyučují prakticky příslušným technickým naukám;

b) žadatelé, kteří vykonali zkoušku pro státní stavební službu nebo pro lesní technickou službu v politické správě;

c) kdo vykonali praxi v čl. VII. stanovenou při státním katastrálním vyměřování a v technickém odboru Státního pozemkového úřadu jako katastrální měřiči, jestliže obdrželi službu na základě svého odborného vzdělání a nepozbyli jí kárným řízením proti nim zahájeným.

Článek IX.

(1) O připuštění ke zkoušce rozhoduje po vyzádaném posudku inženýrské komory (čl. VII.) tříčlenná komise, jejíž předsedu a členy určí předseda zkušební komise z jejích členů.

(2) Z rozhodnutí této komise může se žadatel odvolati k pětičlenné komisi, kterou sestaví předseda zkušební komise pod svým předsednictvím nebo svého náměstka ze čtyř členů, po jednom z každé skupiny zkušební komise, již nebyli účastni v tříčlenné komisi.

(3) Den zkoušky a místo určí předseda komise.

Článek X.

(1) Zkouška se koná ústně a veřejně, a to ve státním jazyku. Trvá nejméně dvě hodiny; konají-li ji současně dva kandidáti, může býti zkrácena na tři hodiny.

(2) Předměty zkoušky jsou: právní pravidla o urbaniálním oddělování, úměrném rozdělávání a seelování pozemků (komasaci), vůbec pravidla o úpravě majetkových poměrů, dělení majetku (osazování nebo koloni-

saci a parcelování), pak předpisy knihovního práva a o sestavování knihovních vložek, o katastrálním vyměřování a všeobecné o katastru pozemkové daně a zákonů o pozemkové reformě, konečně nauka o národním hospodářství a o správním a soudním zřízení (organizaci). Tyto dva předměty zkouší se jen ve státním jazyku; jinak může zkušební komise na žádost povolit, aby kandidát vykonal zkoušku také částečně v některém jazyku menšiny usedlé v obvodu zkušební komise.

Článek XI.

(1) O výsledku zkoušky rozhoduje zkušební komise většinou hlasů. Kdyby některý člen komise se neúčastnil (čl. IV., odst. 4.), rozhoduje při rovnosti hlas předsedajícího. Vysvědčení o ní vydá komise jen ve státním jazyku, má však v něm potvrditi, vykonali-li kandidát zkoušku s úspěchem i v některém menšinovém jazyku.

(2) Byl-li kandidát uznán způsobilým anebo byla-li mu zkouška prominuta (čl. VIII.), vykoná ihned do rukou předsedy slib tohoto znění: „Slibuji na svou čest a svědomí, že jako zeměměřič budu při pracích mně svěřených podle zákona a platných nařízení, po případě podle příkazu soudu nestranně a bez vedlejších ohledů, vždy podle svých odborných znalostí, s dobrým svědomím, věrně a přesně podle skutečného stavu věcí jednati.“

(3) Na to bude mu vydáno ihned zeměměřičské oprávnění podepsané předsedou komise (odst. 1.).

(4) Nebyl-li kandidát uznán za způsobilého, nemůže zkoušku před půl rokem opakovati.

Článek XII.

O zkoušce neseписuje se zvláštní zápis, nýbrž zapíše se výsledek s udáním jména, stáří, zaměstnání, bydliště a znalostí jazykových do záznamu o zkouškách, ve kterém se uvedou též doklady o odborném vzdělání a praxi (čl. V. až VII.).

Článek XIII.

(1) Každý kandidát má alespoň tři dni před zkouškou složit v presidiální kanceláři soudní tabule v Bratislavě poplatek za zkoušku v částce 495 Kč kromě částky na stravné a cestovné člena komise bydlicího mimo zkušební místo, vypadající podle počtu kandidátů. Z toho případně 45 Kč státní pokladně k úhradě výloh správních a manipulačních, a na předsedu a členy zkušební komise případně

odměna po 90 Kč (nařízení ze dne 20. října 1921, č. 409 Sb. z. a n.).

(2) Členové zkušební komise, kteří jsou usedlí ve zkušebním místě, neobdrží jiných náhrad mimo zkušební poplatky.

(3) Poplatek stejný zaplatiti jest i při opakované zkoušce. Složený poplatek propadne, když kandidát neomluví se důvodně k ustanovené zkoušce nepřišel anebo mezi zkouškou odstoupil. Kandidátům, kteří své nedostavení dostatečně omluvili nebo kteří před počátkem zkoušky z důvodů zřetelých hodných na př. pro nemoc odstoupili, může býti vrácena polovice zkušební poplatku. O tom, je-li omluva odůvodněna, rozhodne zkušební komise většinou hlasů.

Článek XIV.

(1) Předseda zkušební komise předloží ministru spravedlnosti v lednu každého roku přehled o výsledku zkoušek za minulý rok.

(2) Kromě toho zpraví o každém uděleném zeměměřičském oprávnění inženýrskou komoru pro Československou republiku (pracovní sekci v Bratislavě).

II. O náležitostech geometrických plánů.

Článek XV.

(1) Zaměřují-li se změny parcel, buď zpravidla použito téhož zaměřovacího způsobu, jehož bylo použito při původním vyměřování obvodu, v němž nastaly změny, tedy buď zaměřování měřickým stolem nebo polygonálního.

(2) Zvláště buď dbáno tohoto:

a) měření všech vzdáleností a směrů potřebných k sestavení nově povstalých anebo změněných hranic parcelních musí vycházeti od pevných, na mapě vyznačených a co do správnosti přezkoušených bodů a zpravidla na ně se také připojovati.

Při změnách většího rozsahu, zvláště jsou-li tu starší mapy, dlužno voliti za východiska vyměřování takové body, jež nebyly ještě od původního měření měněny.

b) Všechny body, které slouží dalšímu určení zakreslovaných podrobností, jakož i body, ve kterých parcelní hranice význačně se lomí, buďtež, a to každý z nich, zjištěn třemi účelně zvolenými, délkovými nebo směrovými měřeními, z nichž jedna jest kontrolní, nebo pravoúhlými vzdálenostmi (pořadnicemi a úsečkami).

Pro méně důležité body, na př. při mírných lomech parcelních hranic, hranicích znázorňujících způsob obdělávání a pod., stačí dvě míry.

c) Určují-li se hranice parcel pravoúhelnými vzdálenostmi, budiž vytyčen pravý úhel úhломěrným přístrojem:

aa) při pořadnicích delších čtyř metrů, mají-li býti zaměřeny hranice držebnostní, rohy budov nebo jiné ostře vyznačené body,

bb) při pořadnicích delších 10 m, mají-li býti určeny méně důležité body, na př. hranice kultur, nepravidelné břehy řek a pod.

V rovinném terénu nebudiž užíváno pořadnic delších 50 m a ve stoupajícím terénu delších 25 m. Nemůže-li však býti určen některý bod jinak než pořadnicí takové délky, buď jeho poloha kromě toho zajištěna ještě další vhodnou mírou, zpravidla měřením přepon.

d) Není dovoleno určit body měřením po křivých hranicích pozemků.

e) Měřeno buď v takovém rozsahu, aby změněné nebo nově povstalé parcely mohly býti zakresleny do katastrální mapy v přímé souvislosti s parcelami nezměněnými a správně zobrazenými.

(3) Hranice držebnosti buďtež ve skutečnosti vyznačeny mezníky, a to podle různých místních poměrů kameny nebo koly zřetelným způsobem. Zpravidla buď zasazen mezník ve všech bodech, ve kterých hranice se lomí. Jsou-li pozemky ohrazeny příkopy, ploty a pod., stačí, zasadí-li se mezníky do bodů hlavních lomů.

(4) Změní-li se tvar nebo počet parcel, buďtež parcely takto číslovány:

1. Dělí-li se pozemková parcela ve dva nebo několik dílů, označí se nové díly zlomkem tak, že číslo kmenové parcely jest čitatelem a jmenovatelem se určí aritmetickým pořadem počínaje 1 (na př. č. 185 děleno ve dva díly obdrží č. kat. 185/1 a 185/2). Stejně jest to při stavebních parcelách.

2. Dělí-li se dále pozemek již dělený, označí se nově povstalé díly tak, že původní číslo kmenové parcely jest čitatelem a čísla následující po posledním čísle předcházejícího dělení jsou jmenovateli (na př. čís. par. 185/1 děleno dále na tři díly bude pak označeno: 185/1, 185/3 a 185/4).

3. Mění-li se (zvětšují-li nebo zmenšují-li se) dva sousední pozemky téhož způsobu obdělávání změnou držby, nemění se číslování.

4. Zvětší-li nebo zmenší-li se pozemková parcela přiléhající ke stavební z této neb oddělením části k ní, nezmění se číslování. Totéž platí, zvětší-li se pozemková parcela změnou způsobu obdělávání tím, že se k ní přibere část sousední.

5. Povstane-li na stavební prostře pozemek podléhající dani pozemkové neb opačně na pozemkové parcele stavební a

a) jsou-li na mapě stavební a pozemkové parcely odděleně číslovány, označí se nově povstalá parcela číslem následujícím po posledním parcelním čísle pozemkové nebo stavební parcely;

b) nejsou-li číslovány každé zvláště, utvoří se číslo podle odst. 4., čís. 1.

Úřad pro evidenci katastru vede záznam o použitých již číslech parcelních. Knihovni soud dohodne se s ním, než při knihovním dělení parcel dílce definitivně čísly označí.

(5) Plocha buď pokud možno vypočtena z délek zjištěných při místním měření, jinak graficky použitím planimetru nebo kružítka a měřítka. Plochy parcel až do 1 aru buďtež vypočteny z délek skutečně měřených a nikoliv graficky. Na to dlužno pamatovati již při vyměřování. Správnost vypočtených ploch každé změněné nebo nově povstalé parcely buď opětným výpočtem přezkoušena.

(6) Měřeno buď podle metrické míry a vedle ní lze uvést starou míru zjištěnou podle přepočítacích tabulek.

Článek XVI.

O geometrických (situačních) plánech, které mají býti podkladem pro knihovni změny parcel, platí mimo předcházející předpisy (čl. XV.) toto:

1. Plány (ve formátě 21/34 cm anebo v takovém, aby mohly takto býti složeny) buďtež vyhotoveny:

A. jde-li o obce, pro které není dosud vůbec katastrálních map, anebo jichž mapy nebyly zhotoveny na základě přesného měření (mapy konkrétní) podle skutečného stavu:

a) při pozemcích v místních tratích měst aneb uvnitř osad v měřítku 1:1440,

b) při ostatních pozemcích v měřítku 1:2880.

Změny buďtež zároveň zakresleny ve snímku mapy pozemkové knihy a tento plán buďž připojen k pozemkové mapě.

B. jde-li o obce, pro které byly již zhotoveny katastrální mapy na základě přesného měření (mapy z nového měření, původní

mapy katastrální a mapy komasační) v měřítku mapy příslušné obce.

2. Na plánu buď udáno, v jakém měřítku jest vyhotoven.

3. Změněné nebo nově povstalé parcely buďtež zobrazeny souvisle se sousedními nezměněnými parcelami a všechny pevné body, na které bylo měření připojeno, v plánu vyznačeny.

Nové hranice buďtež zakresleny čarami jiné barvy (rumělkou).

4. Dále buďtež na plánu vyznačeny délkové a úhlové míry potřebné k sestrojení nových nebo změněných hranic parcel, a to vždy, byla-li katastrální mapa příslušné obce zhotovena na základě měření metodou polygonální, byla-li však mapa vyhotovena měřicím stolem, jen tehdy, nebyly-li změny na plánu zobrazeny tímž způsobem měření.

5. Chyby shledané při vyměřování soukromým technikem v původním zobrazení parcel v katastrální mapě buďtež na plánu opraveny vyznačením správných hranic a přeškrtnutím odchýlených hranic z mapy převzatých a buď na plánu výslovně poznamenáno, že jde o pouhou opravu hranic.

6. Na plánu buďtež udány: jméno katastrální obce a příslušného soudu, katastrální čísla parcel změněných i nezměněných s vyznačením způsobu obdělávání předepsanými značkami pro katastrální mapy, dále dílčí výkaz ploch změněných parcel s udáním vlastníků a jejich bydliště (podle starého a nového stavu) a konečně den, kdy bylo zaměření provedeno.

7. Na plánu vyznačené délkové míry nesmějí se odchylovati od skutečných nad přípustné meze odchylek, jak byly stanoveny v připojených tabulkách I. a II.

8. Na plánu vyhotoveném oprávněným soukromým technikem musí býti konečně potvrzeno, že byl jím vyhotoven, že jest správný a zejména že byly body dílčích hranic označeny mezníky a nebyla překročena přípustná mez odchylek.

III. O dělení parcel podle prozatímních nástinů.

Článek XVII.

(1) U knihovni soudů, které určí pro přechodnou dobu ministr spravedlnosti vyhláškou, mohou býti parcely, pokud budou jejich dílce přiděleny ze zabrané půdy ve smyslu zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n., také prozatímně děleny, jejich dílce odpisovány z dosavadní vložky a připsány k jiným knihovni tělesům anebo pro ně zřízeny nové

knihovní vložky, předloží-li navrhovatel místo geometrických plánů uvedených v čl. I. a upravených v čl. XVI. polohopisné nástiny (skizzy) vyhotovené technickým oddělením Státního pozemkového úřadu.

(2) Nástiny (skizzy) o rozdělení parcel buďtež vyhotoveny ve formě zevně bezvadné a obsahujetž jméno katastrální obce, katastrální číslo a způsob obdělávání dělené parcely, katastrální čísla hraničících parcel, přibližnou výměru jednotlivých dílců, jména jich nabyvatelů, den vyhotovení, podpis přednosta technického oddělení Státního pozemkového úřadu a úřední razítko. Tyto nástiny nemusí vyhovovati ustanovením čl. XVI., č. 1., 3. — kromě ustanovení, že nové hranice mají býti znázorněny jinou barvou (rumělkou) — 4., 7. a 8. Na rozdíl od přesných polohopisných plánů uvedených v odstavci 1. budou označeny jako „předběžné polohopisné nástiny“.

(3) K žádosti za knihovní rozdělení buďtež vedle původního vyhotovení připojeny dva kolku prosté ověřené snímky pro soudní spisy a pro úřad pro evidenci katastru pozemkové daně. Pro soudní spisy může býti ponechán navrhovatelem místo snímku původní nástin.

Článek XVIII.

(1) Knihovní soud, povoluje podle takového předběžného nástinu prozatímní dělení parcely, odepsání dílců a připsání k jinému knihovnímu tělesu nebo zřízení nové vložky, nařídí, aby v zápisu na listu statkové podstaty bylo vyznačeno, že hranice a výměra dílců jsou prozatímní. V mapě pozemkové knihy, jakož i v katastrální mapě nebudou parcely děleny, dokud nebude dodán definitivní geometrický plán. Také ve sloupci 4. listu A nebudiž prozatím výměra dělených parcel zapisována. Všechny parcely takto prozatímně dělené buďtež u soudu vedeny v patrnosti ve zvláštním seznamu.

(2) Dělení stane se co do hranic a přesné výměry dílců účinným teprve definitivním provedením knihovního dělení.

Článek XIX.

(1) Navrhovatel jest povinen předložití soudu do dvou let po návrhu řádný polohopisný plán vyhovující ustanovením čl. I. a XVI., leč by měl soud již po ruce náskres předložený úřadem pro přehled katastru daně pozemkové (čl. I., odst. 4.).

(2) Soud z úřední povinnosti bude dohlížeti, aby přesný geometrický plán byl předložen; navrhovatele, není-li jím Státní pozemkový úřad, může poháněti k tomu pořádkovými tre-

sty, anebo podle svého uvážení, nevyhoví-li navrhovatel v dané lhůtě vyzvání s touto pohrůžkou, dáti na jeho náklad vyhotoviti přesný geometrický plán.

(3) Jakmile bude předložen řádný polohopisný plán (odst. 1.) nebo náskres katastrálního úřadu, nařídí soud, aby bylo rozdělení parcely provedeno definitivně, a to v mapě pozemkové knihy a zápisem v příslušných vložkách. O každém definitivním rozdělení zpraví soud strany a úřad pro přehled katastru pozemkové daně.

Článek XX.

Pokud nebude provedeno definitivní rozdělení, nemohou býti dílce těchto parcel dále děleny.

IV. O pracech a zodpovědnosti zeměměřičů při úpravě majetkových poměrů.

Článek XXI.

O pracech a zodpovědnosti zeměměřičů při úpravě majetkových poměrů platí nadále §§ 14 až 33 nařízení č. 40/1909 J. M. s touto změnou, že odpadá označení soudních stolic jako „královské“ a že platnost zeměměřičského oprávnění přestává pozbytím československého státního občanství (§ 16, č. 3.).

V. Ustanovení o sestavování vložek pozemkových knih.

Článek XXII.

Ustanovení tohoto nařízení budiž použito i při sestavování vložek pozemkových knih, kdykoliv nastane potřeba děliti parcely nebo opravití jich hranice buď z důvodů knihovních anebo z důvodů skutečné držby.

Článek XXIII.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení. Od toho dne lze žádati za rozdělení parcel aneb opravu hranic jen podle plánů vyhovujících tomuto nařízení; před tím dnem podané návrhy lze vyřídití podle dosavadních ustanovení.

(2) Toto nařízení náleží provésti ministru spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Habrman v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Dérer v. r.
Srba v. r.	Černý v. r.
Staněk v. r.	L. Novák v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
A. Novák v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Tabulka I.

Přípustná mez odchylek pro vzdálenosti dvakrátě měřené při zaměřování měřickým stolem.

Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	P o z n á m k a
1	4	119	18	338	32	600	46	<p>Hodnoty přípustných mezí odchylek byly vypočteny podle vzorce:</p> $\Delta s = 2(0.00015s + 0.005\sqrt{s} + 0.015).$ <p>Pro měření délek za nepříznivých poměrů jako přípustné meze odchylek mají platnost tabelární hodnoty zvýšené o 25%.</p> <p>Rozdíl mezi délkovými měřeními na situačním nástinu vykázanými a dodatečným měřením (zkušebním) nesmí přesahovati mezí odchylek v této tabulce.</p> <p>Délky ze situačního plánu podle měřítka vyšetřené musí souhlasiti s výsledkem bezprostředního měření délek, je-li délka větší 150 metrů, až na $\frac{1}{200}$ délky, jinak však až na přípustnou mez odchylek v tabulce uvedenou zvětšenou o $\frac{M}{5000}$ metru, při čemž M značí měřítko výkresu.</p>
2	5	133	19	355	33	620	47	
6	6	147	20	373	34	640	48	
11	7	161	21	391	35	660	49	
17	8	175	22	409	36	680	50	
23	9	190	23	427	37	700	51	
31	10	206	24	446	38	721	52	
40	11	221	25	465	39	742	53	
50	12	237	26	484	40	763	54	
60	13	253	27	503	41	784	55	
70	14	270	28	522	42	805		
82	15	286	29	541	43			
94	16	303	30	560	44			
106	17	320	31	580	45			
119		338		600				

Tabulka II.

Přípustná mez odchylek pro vzdálenosti dvakrátě měřené
při polygonálním vyměřování.

Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	P o z n á m k a
1	2	88	8	262	14	475	20	<p>Hodnoty přípustných mezí odchylek, které byly vypočteny podle vzorce</p> $\Delta s = 0.00015 s + 0.005 \sqrt{s} + 0.015$ <p>platí pro střední poměry terénu.</p> <p>Pro měření délek za příznivých poměrů mají jako přípustné meze odchylek platnost tabelární hodnoty zmenšené o 25%, pro měření za nepříznivých poměrů zvýšené o 25%.</p> <p>Úchyly a) mezi délkovými měrami na situačním plánu vykázanými a dodatečným měřením (zkušebním) nesmějí přesahovati mezi odchylek;</p> <p>b) mezi délkami ze situačního nástinu podle měřítka plynoucími a výsledky bezprostředního měření délek nesmějí přesahovati mezi odchylek zvětšených o $\frac{M}{7000}$, při čemž M značí měřítko výkresu.</p>
4	3	113	9	295	15	513	21	
14	4	140	10	329	16	551	22	
27	5	168	11	365	17	591	23	
45	6	198	12	401	18	631	24	
65	7	229	13	437	19	671	25	
88		262		475		712		